

ORIGINAL

č. j.: 33 Cm 219/96

ČESKÁ REPUBLIKA

Toto rozhodnutí nabylo právní
moci dne .....
Krajský soud v Hradci Králové

ROZSUDEK

dne .....

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ludmily Kolářové a soudců Mgr. Martina France a JUDr. Moniky Marčišínové v obchodní věci žalobce: Müller-medicinská, laboratorní a měřicí technika, a. s., Dykova 2, Brno, zast. JUDr. Tomášem Fuchsem, advokátem, Úzká 7, Brno, proti žalovanému: Medesa, s. r. o., Šaffova 105, Polička, zast. JUDr. Jiřím Kašparem, advokátem, Palackého nám. 62, Polička, o ochranu proti nekalé soutěži

t a k t o :

- I. Řízení o tom, že žalovaný je povinen zdržet se distribuce a prodeje výrobků firmy Eppendorf - Netheler - Hinz GmbH Hamburg SRN na území České republiky včetně šíření údajů o tom, že je distributorem těchto výrobků s e z a s t a v u j e .
- II. Žalovaný je povinen do 3 dnů od právní moci rozsudku zaplatit žalobci 500 000,-- Kč přiměřeného zadostiučinění.
- III. Ve zbytku se žaloba z a m í t á .
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Žalobce je povinen do 3 dnů od právní moci rozsudku náhradit státu na účet soudu č. ú. 3703-6828-5710, konst. symbol 1148, VS [redacted] u [redacted] 125,-- Kč na nákladech řízení.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne
ve výroku .....
.....
.....
Krajský soud v Hradci Králové
dne .....
[redacted]

O d ů v o d n ě n í

Žalobce navrhl soudu, aby uložil žalovanému povinnost zdržet se jakékoli distribuce a prodeje výrobků firem Eppendorf - Netheler - Hinz GmbH, Hamburg, SRN a TOA Medical Electronics (Europe) GmbH, Hamburg, SRN (obchodní název výrobků SYSMEX) na území České republiky včetně šíření údajů o tom, že distributorem těchto výrobků je žalovaný, zaplatit 1 000 000,-- Kč na zadostiučinění v penězích a povinnost zveřejnit výrok rozsudku v Hospodářských novinách dvakrát po sobě v průběhu měsíce po právní moci rozsudku.

Svůj návrh v průběhu řízení žalobce omezil tak, že nepožadoval stanovit žalovanému povinnost zdržet se distribuce a prodeje výrobků firmy Eppendorf - Netheler - Hinz GmbH Hamburg.

Dále však svůj návrh odůvodnil tím, že od 1. 9. 1991 zaměstnával osoby, které k 28. 6. 1995 založily společnost žalovaného a zneužily informace získané v pracovním poměru u žalobce ve svůj prospěch vč. databáze obchodních partnerů žalobce a v obchodní tiskovině vydané žalovaným je tvrzeno, že v důsledku organizačních změn bude nadále činnost žalobce vykonávat žalovaný vč. dodávek výrobků, materiálů a komponentů zmíněných firem. Na nabídce žalovaného jsou uvedena jména bývalých zaměstnanců žalobce, čímž měl být vytvořen dojem kontinuity žalovaného s činností žalobce, navíc žalovaný zneužil informací získaných z databáze žalobce, které měl k dispozici a na tomto základě vyvíjel činnost na trhu.

V této části, v níž žalobce svůj návrh omezil, soud též s ohledem na to, že žalobce tak učinil před prvním ústním jednáním ve věci podle § 96 o. s. ř. řízení o návrhu žalobce zastavuje.

Žalovaný namítal ve věci, že má pochybnost o právu výhradního zastoupení žalobce stran prodeje výrobků uváděných firem a dále se (v relevantní části žaloby) bránil tím, že skutečně od žalobce odešla část původního pracovního týmu, neboť pracovníci byli hrubě nespokojeni s poměry ve společnosti žalobce, a že žalobce nečiní rozdíl mezi jednáním jeho bývalých zaměstnanců a jednáním žalovaného, když tím, že od žalobce odešla část jeho pracovního týmu se nestalo nic protiprávního a žalovaný svým počínáním neporušil žádnou právní normu, a to ani založením společnosti žalovaného. Žalovaný se na trhu

prokousí v konkurenci s jinými i se žalobcem získat zákazníky kvalitou rychlostí služeb a spolehlivým servisem a pokud má žalobce po odchodu pracovníků nižší obrát, pak nemůže rozdíl žádat po žalovaném. Žalovaný neprovedl žádnou reklamu, kterou by bylo možno označit za klamavou a nedopustil se proti žalobci žádného protiprávního jednání, kterým by zneužil databázi žalobce, zneužití údajů žalobce, a to zejm. tvrzením, že je smluvním partnerem společnosti TOA a Eppendorf, nebo že by letákem z 16. 4. 1996 vytvářel dojem kontinuity s obchodní činností žalobce. Navrhl žalobu zamítnout.

Soud na základě podání a přednesů zástupců účastníků a důkazů, které provedl na návrh žalobce především konstatoval, že mezi účastníky je nesporný pracovní poměr zakladatelů společnosti žalovaného u žalobce. Dále z účastnického výsledku prokuristy žalobce, [REDAKCE] zjistil, že výhradní obchodní zastoupení fy TOA Medical Electronics GmbH Hamburg, jejímž nositelem je rakouská firma jmenovaného byla na žalobce převedena tzv. krátkou smlouvou pro tzv. sesterskou resp. dceřinnou společnost a dále, že po odchodu bývalých pracovníků žalobce, posléze zakladatelů žalovaného byly žalovaným užívány telefony žalobce, byla vymazána databáze žalobce na pracovišti, a že na veletrhu Fragomedika v r. 1996 byly rozdávány letáky žalovaného. Dále jmenovaný uvedl, že se odchod pracovníků žalobce k žalovanému projevil poklesem obrátu o cca 20 - 30 % a odliv spolupracovníků zaznamenal zvýšené pracovní nasazení zbylých a tím vzniklou škodu.

Žalovaný vedl důkaz účastnickým výsledkem [REDAKCE] žalovaného a bývalého pracovníka žalobce, který svůj pracovní poměr k žalobci potvrdil, uvedl však, že s žádným údajem o exkluzivitě obchodního zastoupení jmenovaných firem a jejich výrobků seznámen nebyl, ač pracoval u žalobce nejprve jako obchodní zástupce a posléze jako vedoucí prodeje. Připustil ovšem, že se stal [REDAKCE] žalovaného a rovněž je zakládajícím [REDAKCE] a že žalovaný podniká v oblasti laboratorní techniky, že další zakladatelé žalovaného jsou bývalými zaměstnanci žalobce, připustil, že žalovaný publikoval klientům telefonní čísla původně náležející žalobci, 3 stacionární a 5 mobilních, dále že distribuoval nabídkový leták - viz níže. Popřel však obchodní zastoupení pro fy TOA s tím, že by

výrobky zn. SYSMEX prodával. K okruhu zákazníků žalovaného připustil, že jde o klienty, které získali po celou dobu trvajících kontaktů. Uvedl i to, že se po ukončení pracovních poměrů zakladatelů žalobce snažil žalovaný jednat se společnostmi Eppendorf a TOA.

Z letáku žalovaného s datem 16. 4. 1996, který předložil žalobce soud zjistil, že žalovaný inzéroval organizační změny od 1. 5. 1996 s tím, že celý obchodní a servisní tým zabezpečující produkty Eppendorf, TOA - SYSMEX a Behnik CL4-8 přechází pod firmu Medesa s. r. o. s uvedením sídla žalovaného, kontaktních adres, telefonních čísel a jmen osob, které byly zaměstnanci žalobce.

Z uvedeného soud učinil následující právní závěry:

Soud nemá pochybnosti o tom, že společnost Müller Medizinische Labormesttechnik GmbH Wien Österreich je nositelem výhradního obchodního zastoupení výrobků firmy TOA Medical Electronics GmbH Hamburg, nevzal však za prokázané tvrzení, že výhradním obchodním zástupcem pro území České republiky je ve stejném rozsahu žalobce, neboť žalobce je samostatnou právnickou osobou založenou podle českého práva a samotné personální propojení mezi ním a jmenovanou společností rakouskou neznamena automatický přechod práv a závazků, aniž by o věci byly pořízeny příslušné smlouvy - viz např. dle ust. § 652 a násl. obchodního zákoníku. Žalobce tedy neprokázal, že má důvod domádat se právní ochrany spočívající v povinnosti žalovaného zdržet se distribuce a prodeje těchto výrobků z důvodů porušování jeho práv, jako výhradního obchodního zástupce.

Soud se dále zabýval posouzením jednání žalovaného podle ust. § 44 a násl. obchodního zákoníku a zkoumal, zda se žalovaný dopustil nekalé soutěže, tj. zda jednal v rozporu s dobrými mravy a jeho jednání bylo způsobilé přivodit žalobci újmu. Zjistil, že žalovaný se nekalosoutěžního jednání dopustil tím, že se na relevantním trhu vydával za nástupce a pokračovatele žalobce v rozsahu jeho předmětu činnosti, kontaktů místních a personálních vč. identických telefonních spojení a tím vyvolal nebezpečí záměny.

S ohledem na toto zjištěné porušení soud rozhodl poskytnout žalobci právní ochranu podle § 53 obchodního zákoníku přiznáním přímě-
řeného zadostiučinění, jehož výši stanovil na 500 000,-- Kč.

ve zbytku pak z důvodů uvedených výše žalobu zamítl.

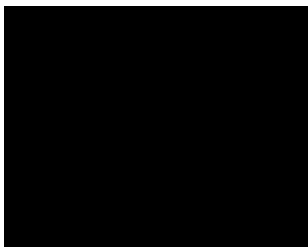
O náhradě nákladů rozhodl dle § 142 o. s. ř. a žádnému z účastníků s ohledem na poměr úspěchu a neúspěchu ve věci, náhradu nákladů nepřiznal.

Žalobci rovněž uložil hradit náklady státu, vynaložené k provedení jím navrhovaného důkazu.

r o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze do 15 dnů od jeho doručení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí.

V Hradci Králové dne 12. října 1998

JUDr. Ludmila Kolářová
předsedkyně senátu

